

РЕШЕНИЕ

№ 1614

гр. София, 06.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 100-ЕН СЪСТАВ, в публично заседание на седми февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНД

при участието на секретаря ДВН
като разгледа докладваното от ЯНД Административно наказателно дело № 20221110207505 по описа за 2022 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на „*****“ ООД против Наказателно постановление № 2008/18.05.2022 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВВЗ), с което, на основание чл. 8, ал. 2, т. 15, чл. 36, ал. 1, т. 1 и чл. 61, ал. 1, пр. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) във вр. с чл. 83 ЗАНН, на жалбоподателя била наложена имуществена санкция, в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗЗНН.

С жалбата се изтъкват доводи за допуснати съществени нарушения на процесуалния и материалния закон. Дружеството-жалбоподател навежда твърдения за неспазване изискванията на закона при описание на нарушението и най-вече за липса на възникнало задължение за уведомяване на ДА ДРВВЗ, поради което отсъствало нарушение на нормата на чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗЗНН. Излага твърдение за неяснота относно момента на възникване на задължението за уведомяване при промяна на обстоятелствата. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, се представлява от адв. Е. Маламова-Димова с пълномощно по делото. Същата поддържа изложеното в жалбата като моли последната да бъде уважена, а НП отменено. Моли за присъждане на направените по делото разноски.

Административнонаказващият орган, редовно уведомен, се представлява

от юрк. ММ. Същата моли жалбата да бъде оставена без уважение, а НП да бъде потвърдено. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като съобрази изложените от страните доводи и възражения и служебно провери законосъобразността и правилността на обжалваното наказателно постановление, с оглед изискванията на чл. 314 НПК вр. чл. 84 ЗАНН, намира за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят „*****“ ООД е осъществявало вътрешнообщностни пристигания на територията на страната на смазочни масла, други масла, в това число базови масла, в резултат на което било вписано в регистър на задължени лица за периода 01.07.2021 г.- 30.06.2022 г. по Закона за запасите от нефт и нефтопродукти. В качеството си на задължено лице по смисъла на чл. 23, ал. 3 ЗЗНН, дружеството жалбоподател не уведомило председателя на ДА ДРВВЗ за извършена промяна – преминаване на „*****“ от ЕООД в ООД. Посочената промяна била установена след справка в Търговския регистър на юридическите лица с нестопанска цел /ТРРЮЛНЦ/, направена на 26.01.2022 г. Впоследствие, по издадена от директора на ТД ДР гр. София заповед била извършена проверка по документи и на място в офиса на дружеството-жалбоподател, резултатите от която били обективирани в констативен протокол № 499/11.03.2022 г. В резултат на извършената проверка било установено, че „*****“ ООД като задължено лице по чл. 23, ал. 3 ЗЗНН във вр. с § 1, т. 11 от Допълнителните разпоредби на ЗЗНН не е уведомило председателя на ДА ДРВВЗ за настъпила промяна в правната форма на същото в 14-дневен срок, с което е нарушило разпоредбата на чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗЗНН.

Гореописаната фактическа обстановка се установява след анализ на събраните по делото доказателства и доказателствени средства за тяхното установяване: показания на актосъставителя Р. Х.; докладна записка; известие за връчване; докладна записка; Заповед № РД-10-99 от 10.03.2022 г.; Заповед № РД-10-52 от 09.03.2022 г.; Заповед № ЧР-14-1-218 от 12.10.2022 г.; Констативен протокол № 499/11.03.2022 г. справка за актуално състояние на дружеството-жалбоподател; учредителен акт на „*****“ЕООД; договор за покупко-продажба на дружествени дялове; дружествен договор.

Доказателствената съвкупност, събрана по делото съдът отчита като годна, вътрешно непротиворечива и еднопосочна по отношение на описаната фактическа обстановка, поради което и по аргумент от разпоредбата на чл. 305, ал. 3 НПК, подробен анализ на доказателствата не е наложителен (релевантната фактология не е и предмет на спор между страните).

Въз основа на гореустановената фактическа обстановка настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата срещу наказателното постановление е подадена в законоустановения срок, от надлежна страна, срещу акт, подлежащ на проверка, поради което се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна, поради следните съображения:

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е винаги инстанция по същество - чл. 63, ал. 1 ЗАНН. Това означава, че съдът следва да провери законосъобразността на наказателното постановление, т. е. дали правилно са приложени процесуалният и материалният закони, независимо от основанията, посочени от жалбоподателя - аргумент от чл. 314, ал. 1 НПК вр. чл. 84 ЗАНН. В изпълнение на това си правомощие, съдът служебно (чл. 13, чл. 107, ал. 2 и чл. 313-314 НПК вр. чл. 84 от ЗАНН) констатира, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и със съдържание, съответстващо на разпоредбите на чл. 42 и чл. 57 ЗАНН, както и при спазване на предвидения за това процесуален ред.

Съдът намира, че е налице и редовна процедура по връчването на АУАН и НП на жалбоподателя. Видно от представени по делото доказателства НП е връчено надлежно на представител на дружеството-жалбоподател, като по правило това обстоятелство има отношение единствено към началото на преклузивния срок по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН, но не и към законосъобразността на издаденото НП, което хронологически предхожда връчването му.

Относно приложението на материалния закон обаче съдът намира, че така издаденото НП е незаконосъобразно. Настоящият съдебен състав намира, че не е възникнало задължение за жалбоподателя да уведоми председателя на ДА ДРВВЗ за промяната на дружеството от ЕООД в ООД. Въпросната промяна не представлява по същество промяна в правната форма на дружеството по смисъла на чл. 264, ал. 1 от Търговски закон /ТЗ/. Съгласно посочената разпоредба „търговско дружество (преобразуващо се дружество) може да се преобразува чрез промяна на правната форма, като се превърне в търговско дружество от друг вид (новоучредено дружество). Новоучреденото дружество става правопреемник на преобразуващото се дружество, което се прекратява без ликвидация“. Търговските дружества по Българското право са *numerus clausus* и са изброени в чл. 64 ТЗ. Видно от текста на разпоредбата в нея не се прави разграничение между дружество с ограничена отговорност /ООД/ и еднолично дружество с ограничена отговорност /ЕООД/. По същия начин нормата на чл. 113 ТЗ не разграничава ООД от ЕООД. От това следва, че промяната на Търговското дружество от ЕООД в ООД и от ООД в ЕООД не представлява промяна в правната форма по смисъла на чл. 264, ал. 1 ТЗ. Допълнителен аргумент в тази насока би могъл да бъде изведен на първо място от текста на чл. 264, ал. 2 ТЗ, съгласно която разпоредба едновременно с промяната на правната форма не могат да се приемат нови съдружници или акционери. В конкретния случай промяната на търговското дружество от ЕООД в ООД се обуславя именно от приемането на нови съдружници, от което следва, че при промяна на членствения състав не се променя правната форма. Ако се приеме обратното това би означавало, че при подобна промяна не могат да се приемат нови съдружници, което е противоречи

изцяло на смисъла на разпоредбата.

Съгласно чл. 120 от Наредба № 1 от 14.02.2007 г. за водене, съхраняване и достъп до търговския регистър и до регистъра на юридическите лица с нестопанска цел „при преобразуване на търговски дружества чрез промяна на правната форма и преобразуване на юридически лица с нестопанска цел в друг вид юридически лица с нестопанска цел се определя ЕИК на новоучреденото дружество, съответно новоучреденото юридическо лице с нестопанска цел, и се създава връзка с ЕИК на преобразуващото се дружество или преобразуващото се юридическо лице с нестопанска цел“. Доколкото при промяна на дружеството от ЕООД в ООД и обратно категорично не се стига до промяна в ЕИК, то не е налице преобразуване чрез промяна в правната форма. В заключение от гореизложеното съдът намира, че промяната от ЕООД в ООД и обратно касае единствено промяна на членствения състав и броя на съдружниците в едно търговско дружество /ТД/, но не и промяна в правната форма на същото. Поради това за жалбоподателя не е възникнало задължение за подаване на декларация за промяна на правната форма, а неподването на такава не съставлява административно нарушение по чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗЗНН. Като е приел обратното наказващият орган е издал НП в нарушение на материалния закон, което е основание за неговата отмяна.

По изложените съображения съдът приема, че НП е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на производството пред настоящата съдебна инстанция и направеното от процесуалния представител на жалбоподателя искане за присъждане на разноски, съдът счита, че същото следва да бъде уважено.

Така мотивиран и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. с ал. 3, т. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 2008/18.05.2022 г., издадено от Председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ (ДАДРВВЗ), с което, на основание чл. 8, ал. 2, т. 15, чл. 36, ал. 1, т. 1 и чл. 61, ал. 1, пр. 1 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) във вр. с чл. 83 ЗАНН, на „*****“ с ЕИК: 201227202 е наложено административно наказание „имуществена санкция“, в размер на 1 000 лева за нарушение на чл. 36, ал. 1, т. 1 ЗЗНН.

ОСЪЖДА Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ да заплати на „*****“ с ЕИК: 201227202 сумата в размер на 400 лв., представляващи направени в хода на настоящото производство разноски за адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване по реда на глава XII от АПК – пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от

получаване на съобщение за изготвянето му и на основанията, предвидени в НПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____